

van voornoemde richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 302 van 21.10.2002.

ARREST VAN HET HOF

van 5 november 2002

in zaak C-325/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(„Vrij verkeer van goederen — Maatregelen van gelijke werking — Kwaliteits- en herkomstkeurmerk”)

(2002/C 323/18)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-325/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. C. Schieferer en C. Schmidt) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde: W.-D. Plessing, als gemachtigde, bijgestaan door M. Loschelder), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door het kwaliteitskeurmerk „Markenqualität aus deutschen Landen” (merkkwaliteit uit Duitsland) toe te kennen aan in Duitsland vervaardigde eindproducten van een bepaalde kwaliteit, de krachtens artikel 30 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 28 EG) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet en M. Wathelet, kamerpresidenten, C. Gulmann (rapporteur), A. La Pergola, P. Jann en V. Skouris, F. Macken en N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters, advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: R. Grass, op 5 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door het kwaliteitskeurmerk „Markenqualität aus deutschen Landen” (merkkwaliteit uit Duitsland) toe te kennen aan in Duitsland vervaardigde eindproducten van een bepaalde kwaliteit, is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 30 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 28 EG) op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 316 van 4.11.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 7 november 2002

in zaak C-333/00 (verzoek van het Tarkastuslautakunta om een prejudiciële beslissing): Eila Päivikki Maaheimo (¹)

(„Verordening (EEG) nr. 1408/71 — „Gezinsbijslagen” — Uitkering voor kinderopvang thuis — Voorwaarde van verblijf van kind”)

(2002/C 323/19)

(Procestaal: Fins)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-333/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Tarkastuslautakunta (Finland), in een procedure ingeleid door Eila Päivikki Maaheimo, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 4, lid 1, sub h), 10 bis, 73 en 75 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric (rapporteur), en J. N. Cunha Rodrigues, rechters, advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: L. Hewlett, administrateur, op 7 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Een uitkering als de uitkering voor kinderopvang thuis op grond van de laki (1128/1996) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta (wet inzake de uitkering voor kinderopvang thuis en voor particuliere kinderopvang) vormt een gezinsbijslag in de zin van artikel 4, lid 1, sub h), van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996.

2) Artikel 73 van verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer de toekenning van een uitkering als de in het hoofdgeding aan de orde zijnde uitkering voor kinderopvang thuis afhangt van het daadwerkelijke verblijf van het kind op het grondgebied van de bevoegde lidstaat, deze voorwaarde vervuld moet worden geacht wanneer het kind op het grondgebied van een andere lidstaat verblijft.

(¹) PB C 335 van 25.11.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 14 november 2002

in zaak C-411/00 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): Felix Swoboda GmbH tegen Österreichische Nationalbank (¹)

(„Overheidsopdrachten voor dienstverlening — Richtlijn 92/50/EEG — Materiële werkingssfeer — Verhuizing van centrale bank — Opdracht die tegelijk betrekking heeft op in bijlage I A en bijlage I B bij richtlijn 92/50 vermelde diensten — Hogere waarde van diensten vermeld in bijlage I B”)

(2002/C 323/20)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-411/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesvergabeamt (Oostenrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Felix Swoboda GmbH en Österreichische Nationalbank, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, C. W. A. Timmermans (rapporteur), D. A. O. Edward, P. Jann en S. von Bahr, rechters, advocaat-generaal: J. Mischo, griffier: M.-F. Contet, administrateur, op 14 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Om te bepalen welke regeling van toepassing is op overheidsopdrachten voor diensten die deels zijn samengesteld uit diensten die vallen onder bijlage I A bij richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, en deels uit diensten vallende onder bijlage I B

bij deze richtlijn, is niet het hoofdvoorwerp van deze opdrachten doorslaggevend en moet het in artikel 10 van deze richtlijn vastgestelde eenduidige criterium worden gehanteerd.

2) In het kader van het plaatsen van een opdracht die één doel beoogt, maar uit meerdere diensten is samengesteld, ontnemt de indeling van deze diensten in de bijlagen I A en I B bij richtlijn 92/50 aan deze richtlijn geenszins haar nuttig effect, maar is deze juist in overeenstemming met het systeem van deze richtlijn. Wanneer bij een dergelijke indeling overeenkomstig de CPC-indeling de waarde van de diensten vallende onder die bijlage I B hoger is dan die van de diensten welke vallen onder die bijlage I A, is de aanbestedende dienst niet verplicht de in genoemde bijlage I B genoemde diensten van de betrokken opdracht te scheiden en dienaangaande afzonderlijke opdrachten te plaatsen.

3) De verwijzende rechter moet op basis van artikel 10 van richtlijn 92/50 bepalen welke regeling van toepassing is op de opdracht die in het hoofdgeding aan de orde is, door met name na te gaan of de diensten waaruit deze opdracht bestaat overeenstemmen met de referentienummers van de CPC-indeling. Hoe dan ook kan categorie 20 van bijlage I B bij deze richtlijn niet aldus worden uitgelegd als zou deze ook de diensten voor vervoer over land als zodanig omvatten, welke diensten uitdrukkelijk onder categorie 2 van bijlage I A bij deze richtlijn worden vermeld.

(¹) PB C 28 van 27.1.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 14 november 2002

in zaak C-435/00 (verzoek van het Dioikitiko Protodikeio Rodou om een prejudiciële beslissing): Geha Naftiliaki EPE e.a. tegen NPDD Limeniko Tameio DOD/SOU, Elliniko Dimosio (¹)

(„Vervoer — Zeevervoer — Vrij verrichten van diensten — Beperking — Nationale regeling die voor alle dienstverrichters ongeacht hun nationaliteit geldt, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen binnenlands of intracommunautair vervoer en vervoer naar derde landen”)

(2002/C 323/21)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-435/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Dioikitiko Protodikeio Rodou